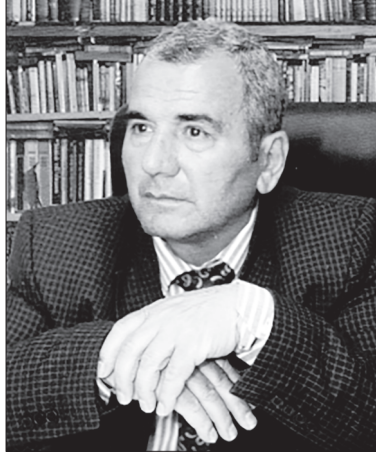


## ◆ P o e z i y a



*Rizvan NƏSİBOĞLU*

### TƏNHALAR ADASI

*Darıxdığımız axşamlar tənhalər  
adasıdır.*

*Müəllif*

Çoxunun yadından çıxdım bu axşam,  
Susur telefonum qara daş kimi.  
Sükutun əlindən möhkəm tutmuşam,  
Qırıq xətt cızıram karandaş kimi.

Yolların səs-küyü azalıb bir az,  
Quşlar da kiryə-kiryə qalıb.  
Özgə vaxt səsindən dayanmaq olmaz,  
Yatıb saatımız geriyə qalıb.

Ürəyin əlində can əsir olub,  
Kim idi taleyi əyilən, əyən?!  
Bu nə sükunətdi ömrümə dolub,  
Nə bir çağırın var, nə qapı döyən.

Kimilər ürəyində kimi çağırır,  
Dağların bəmbəyaz yaşmağı düşüb.  
Böyük pəncərədən yollar ağarır,  
Buludun dirsəyi aşağı düşüb.

Dünya bir boşluğa düşüb boğulur,  
Nə ayaq səsi var, nə gülüş səsi.  
İlahi, qurduğum aləm dağılır,  
De, necə sındırım qara qəfəsi.

Hamının yadından çıxdım bu axşam,  
Nə adım yaddadı, nə özüm yadda.  
Deyəsən, bir qədər unudulmuşam,  
Durum səs eyləyim göylərin altda.

“Tənhalar adası” axşamın adı,  
Uzaqda işıq var, yaxında zülmət.  
Deyəsən, yol tapıb gələn olmadı,  
Gərək unutmağı unudum əlbət.

## **ÖZGƏ ADAM**

Bu axşam ürəyim üstümdə deyil,  
Bilmirəm canlıyam, ya cansızam mən.  
Hardan atılmışam bu yer üzünə,  
Evi bilinməyən ünvensızam mən.

Nə bu yer tanışdı, nə ağac, nə daş,  
Nə göyün ulduzu səsləmir məni.  
Nə məni qəlbində sevən çatmaqaş,  
Nə əyri döngəmiz gözləmir məni.

Küləyin əli də yaddı saçıma,  
Yolların qüssəsi dizə gələcək.  
Alın yazılarım sığıb ovcuma,  
Bu heykəl duruşum gözə gələcək.

Çöldə qurd ulayır, içimdə sükut,  
Nə bu əl mənimdi, nə də ki ayaq.

Başımın üstündə daş olub bulud,  
Bu özgə adamı kim tanıyacaq?

Bu axşam özümdən uzağam-nəyəm,  
Bəlkə üzr istəyim yanlışlıq üçün?!  
Özgəyə bənzəyən solğun kölgəyəm,  
Sabah görüşərik tanışlıq üçün!

## ÖMÜR

*Ötən günlər – qaranlıqdan işığa  
boylananda daha dolğun görsənir.  
Müəllif*

İçimdə ümid var, yoxuş çıxıram,  
şirin arzulara yol qurmuşam mən.  
Qüssəli könüllə çölə baxıram,  
ışığın altında oturmuşam mən.

Başımın üstündə solğun işıq var,  
dəhlizi kim atıb kölgəmin altda.  
Ötən xatirələr “doqquzdan” baxar,  
özüm oturmuşam birinci qatda.

Bu dünya buludlu, axşamında çən,  
aşıqə sevgilər keçəri gəlmir.  
İşığın altında oturmuşam mən,  
qaranlıq utanıb içəri gəlmir.

Səsini kim alıb ötən çağların,  
ağ-qara şəkillər gülüşü solğun.  
Ovaxtkı dəlisov, tərs uşaqların  
Alnı şum yeridi, baxışı yorğun.

Yollar cin düyünü, qoynu qüssəli,  
kimi gözləyirəm, kim olur gələn.  
Günləri kəmşirin, eşqi təsəlli,  
bir kişi qayıdır ilk gəncliyimdən.

Saçında illərin tozu, qüssəsi,  
sözünün bir az da ayrı dadı var.  
Bir az şirnisini itirib səsi,  
gün keçir, izləyim... sabah “ardı var”.

## ŞƏHİDƏ AĞI

### *Şəhidimiz Nicat Baxçalıyev üçün*

Bu torpaq hamının evidi, bilsən,  
Səngər sevənin də, at minənin də.  
Kim deyir bu yaşda çıxıb getmisən,  
Qayıdıb gələrsən günün birində.

Kim qoydu yarıda bu kəm taleyi,  
Atanın saçına dəm düşür tək-tək.  
Çoxdan nigarandı ana ürəyi,  
Ananın yanında “evin” mübarək.

Üstünə gəlirik, gedirik, nə qəm,  
Darıxma təklidən sıxılma ürək.  
İnana bilmirəm, daşı öpürəm,  
Adını çağırısam, ruhun dinəcək.

Bu qəbir duası, bu göz yaşları,  
Bir qədər qəm-qəhər yeyirik, qalır.  
Yazır səsimizi qəbir daşları, –  
Bir çimdik xatirə deyirik, qalır.

## ATLI QARIŞQA

Səni kim mindirib bu ata bilməm,  
yerdən aralısan, göyə yaxınsan.  
Səni kim uydurub həyata bilməm,  
adın nə olacaq göydən yıxılısan.

Xırda qarışqalar... yuxusu şirin  
xırdanın yüngüldü yıxılmağı da.  
Böyüyün əzrayıl quyusu dərin,  
böyüyün nağıldı yox olmağı da.

Bəlkə də buluddan dünya gözəldi,  
suyun pıçılısı döyüntü imiş.  
Bəlkə ayılmasan rəya gözəldi,  
rənglərin savaşı görüntü imiş.

Atlı da, atsız da yol hələ qalır,  
taleyin səni də unutmağı var.  
Bəzən adamı da atlı dərd alır,  
atlığın mənzilə tez çatmağı var.

Xırdalar zamanın tozu kimidi,  
üfürsən sovrular, yox olar silsən.  
Bəzən də irilər quzu kimidi,  
şükür ki, onların biri deyilsən.

Dözüb yaşamağın yüz əncamı var,  
bir azca dəlisov kəhər kimisən.  
Elə bil Allahın sərəncamı var,  
sıranı pozmayan əsgər kimisən.

Arada çapırsan: bu yer, o da göy,  
küləyi qarğıma, yağışı söymə.  
Bu dünya onsuz da öz işindədi,  
zamanın dalınca atını döymə.

## ÖMÜR DƏ SAATLA

İşıq da saatla, su da saatla,  
Ömür də saatla verilər bizə.  
Uçuruq arzudan doğan qanadla,  
Saatla qovuşar sevgilər bizə.

Avtobus saatla keçir küçədən,  
Saatla çıxırıq evdən işəcən.  
Saatla sürüşüb uzun gecədən,  
Gedirik bir qızın görüşünəcən.

Bəzər ömrümüzü payız toyları,  
Dəvətlər qapıdan girib tövşüyər.

Saatı gözləyər toy adamları,  
Zamanın əlinə girəvə düşər.

Hər anın hökmü var, bu yalan deyil,  
Əqrəblər izləyir bizləri hər an.  
Hər kəsi taleyi uyudan deyil,  
Saatı soruşur yuxudan duran.

Mən divar oxşayan bənnə kimiyəm,  
Zaman məngənədi məndən ötəri.  
Saatı soruşma, bilən deyiləm,  
Ölürəm zamansız gündən ötəri.

### **MELODİYA**

Günəş qürubdadı, torpaq mürgüdə,  
Uzaqda dağların boz görüntüsü.  
Bulud nə gözəldi bəyaz hörgüdə,  
Dindirən, dinəcək qız hönkürtüsü.

Bu çayın səsində neçə nağıl var,  
Bu cığır o yolun görüşündədi.  
Bir az bərk danışsan, dünya “dağılar”,  
Təbiət bir xəyal yerləşindədi.

Pıçıltı ələnir çılpaq budaqdan  
Xırda yuvalarda quşlar sarı sim.  
Mahnı dinləyirəm durub bayaqdan,  
Görən bu nəğmənin bəstəkarı kim?

Uzaqdan bir qüسسə dumanı gəlir,  
Bir səs sükunəti kəsib əridir.  
Dünyanın üstünə qaranlıq enir,  
Axşamlar səhərin xatirəsidir.

Arabir işıqlar közərir tək-tək,  
Yuxuya çəkəcək dünyanı axşam.  
Bir günün seyrindən doymayıb ürək,  
Sabahın yolunun üstə durmuşam.

## HİSS ELƏMİRƏM

Birdən beynim dayanır,  
Başı hiss eləmirəm.  
Ürəyim od kimidi –  
Qışı hiss eləmirəm.

Daşa tutdum zamanı,  
Həsrət – ürəyin canı.  
Məhəbbətsiz dünyanı  
Yaxşı hiss eləmirəm.

Yer kimi laylanıram,  
Saçdan qalaylanıram.  
60-dan boylanıram,  
Yaşı hiss eləmirəm.